

2,079,000 Kr., som det oversendte Lovforslag medfører, altsaa ialt med en Afrunding opad 5,950,000 Kr. i Sammenligning med den nuværende Indtægt af Told- og Skibsafgifterne. Da Krigsskattens nuværende Beløb er ca. $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr., vil der herefter udkræves Dækning til et Beløb af ca. 2,600,000 Kr.

Endnu finder man Anledning til at fremsætte nogle Bemærkninger om det under Forhandlingerne saavel i Landstthinget som i Folkethinget fra flere Sider fremdragne Spørgsmaal angaaende Handels- og Skibsfartstraktater. I saa Henseende har Danmark stillet sig paa det Standpunkt, ikke ved Traktat at binde sig til bestemte Toldsatser og i det Hele saa vidt muligt at holde sig udenfor den europæiske Traktatbevægelse. Dette kan mulig i tidligere Tid have været rigtigt. I de senere Aar have Forholdene imidlertid i denne Henseende forandret sig. De europæiske Magter vise mere og mere Tendens til at indgaa Handelstraktater, ved hvilke de gjensidig tilstaa hinanden specielle, undertiden vidtgaende Begunstigelser, og de enkelte Stater, der som Danmark staa udenfor Kredsen af de traktatbundne Lande, komme derfor let i en mislig Stilling, da de i mange Tilfælde maa betale høiere Afgifter af deres Varer og Skibe end andre. En saadan isoleret Stilling er ikke heldig for et lille Land som Danmark og vil paa mange Maader træde hindrende i Veien for den videre Udvikling af vor Udsørsel og vor Skibsfart. Flertallet tror derfor, at man bør bestræbe sig for at saa afluttet Handelstraktater, hvorved vi kunne erholde ialtfald Retten til at behandles i Lighed med andre „mest begunstigede Nationer“. Finansministeren har ved denne Sags 1ste Behandling i Folkethinget udtalt, at han vilde bestræbe sig for at opnaa Handelstraktater med Spanien og Frank-

rig, og Flertallet billigere ganske dette, selvfølgelig under den Forudsætning, at de Offre, vi maa bringe, komme til at staa i et rimeligt Forhold til de Fordele, vi opnaa. Men man maa dog henlede Opmærksomheden paa, at uden al Sammenligning betydningsfuldere vilde det være, om Danmark kunde opnaa en Overenskomst med Sverige og Norge, hvorved der blev givet Rettelser for den indbyrdes Omfætning mellem de tre nordiske Lande.

En saadan Overenskomst lod sig uden Tvivl udstrække saa vidt, at der etableredes et lignende Forhold mellem Danmark og de to andre Riger som det, der siden 1874 ved den saakaldte Mellemrigslov finder Sted mellem Sverige og Norge. I saa Tilfælde vilde Produkter af dansk Tilvirkning komme til at gaa toldfrit ind i Sverige og Norge, og omvendt svenske og norske Produkter toldfrit i Danmark. En Overenskomst om noget Saadant vilde formentlig være af overordentlig stor Betydning for alle tre Lande og ikke mindst for Danmark, fordi det vilde udvide vort Marked og gjøre det muligt for en Industri at anlægges og arbejde efter et mere omfattende Maal, ligesom ogsaa den almindelige Handelsomsætning mellem de tre Lande vilde kunne udvide sig i høi Grad, og særlig vilde ogsaa Udsørselen af Landbrugsprodukter blive gunstigere stillet. Vi mistjende ikke, at der ogsaa fra dansk Side kan stille sig adskillige Vanskeligheder iveien for en saadan Overenskomst, men vi skønne dog ikke rettere, end at disse meget vel kunne overvindes. Danmark vil jo beholde sin fulde Selvbestemmelse med Hensyn til sit Toldvæsens og sin Toldtarifs Ordning, og i finantsiel Henseende behøve vore Interesser ikke at berøres synderlig deraf, da den indbyrdes Toldfrihed mellem de Lande for deres indenlandske Produkter jo tre ikke vedrører Udsørselen af fremmede Varer fra andre Lande, og der desuden, om fornødent, Intet vilde være til Hinder for, at visse Varer, der havde finantsiel Betydning, undroges fra Overenskomsten, saaledes som